

ПІДВИЩЕННЯ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПЕРСОНАЛУ ПІДПРИЄМСТВА: РОЗРОБКА МЕТОДІВ

А. М. Курінна, *ст. гр. МЕ-15,*
М. М. Петренко, *проф., канд. техн. наук*
Кіровоградський національний технічний університет

Сучасне століття називають століттям інтелектуальної творчості. У сучасних умовах творчий підхід до вирішення будь-яких завдань все більш активно проникає зі сфери мистецтва і науки в інші сфери людської діяльності, в тому числі і в сферу управління підприємством, і в першу чергу – в управління персоналом. Впровадження нестандартних підходів в управлінні персоналом обумовлено підвищенням інтенсивності конкурентної боротьби підприємств з відносно однаковими можливостями. При цьому в ринковій економіці лідирують ті організації, які успішно працюють в аспекті розвитку інтелектуальних ресурсів, творчого потенціалу персоналу, який є важливою рушійною силою соціально-економічного прогресу, як конкретного підприємства, так і економіки держави в цілому.

Творчий потенціал підприємств (організацій) – це необмежені можливості інтелектуальної діяльності працівників, засновані на якісно новому рівні знань, спрямованих на досягнення найвищих результатів його діяльності [1].

Творчість працівників є дуже впливовим чинником економічного розвитку країни. Багато підприємств, науковці, раціоналізатори і винахідники вносять помітний внесок у досягнення високого прибутку і підвищення ефективності виробництва. Грамотно побудована творча обстановка в компанії прямим чином пов'язана зі збільшенням продуктивності праці і поліпшенням якості продукції, що випускається завдяки тому, що її наявність дозволяє вирішити ряд важливих проблем:

- Істотним чином підвищує якість організаційних рішень;
- Допомогає впроваджувати вигідні, перспективні, багатообіцяючі нововведення;
- Призводить до підвищення продуктивності праці в силу пожевлення виробничої діяльності;
- Підвищує професійні навички персоналу.

Шляхи активізації творчого потенціалу працівників досить різноманітні. Важливо вміти вибрати ті з них, які відповідають специфіці кожної конкретної організації, її цілям і завданням, її кадрового складу. Не існує універсальних рецептів розвитку творчості працівників – це завдання, в свою чергу, вимагає від менеджера творчого підходу й високого професіоналізму.

Серцевиною розвитку творчого потенціалу працівника стає система управління знаннями (knowledge management), перетворення фірм в самонавчальну систему, що використовує свої підприємства в якості лабораторії передового досвіду і втягувати в процес пошуку і відкриттів весь колектив.

Для розвитку кваліфікаційного і творчого потенціалу працівників і найбільш повного його використання – у виробничій діяльності необхідно, щоб на підприємстві організовано здійснювалося професійно-кваліфікаційне просування кадрів службовців. Під професійно-кваліфікаційним просуванням розуміється процес зміни положення працівника в посадовій структурі у зв'язку із зростанням кваліфікації та можливістю виконання робіт більш високої складності.

Особливе місце в стимулюванні творчого потенціалу працівників займають і такі добре зарекомендовані форми групової та індивідуальної роботи, що міцно ввійшли в практику багатьох компаній, як проведення тренінгів і різноманітних типів ігор. Подібні

форми роботи з персоналом розширюють кругозір, знімають стереотипність і черствість свідомості, сприяють розвитку таких якостей мислення, як гнучкість, адаптивність, креативність, евристичність. Велика увага приділяється розвитку професійного і творчого потенціалу працівників, формування підприємницької етики, підтримці високої відповідальності за якість продукції, робіт і послуг та долю компанії в цілому [5].

Творча активність персоналу підприємства є засобом реалізації інтелектуального потенціалу працівників та умовою нарощування людського капіталу. Відпрацювання механізму управління творчою активністю персоналу підприємства нерозривно пов'язане з вимогами інноваційної розбудови виробництва. Підвищення ступеня досконалості цього механізму можна досягти за рахунок [3]:

- чіткого визначення цілей, принципів, умов розвитку творчої діяльності працівників;
- ретельного відбору дієвих засобів впливу на творчу активність персоналу;
- пошуку і використання адекватних форм впровадження творчих рішень у виробничий процес;
- забезпечення готовності виробництва до постійних інноваційних змін;
- належної реалізації переваг творчої особистості.

Зважаючи на це, пріоритетами подальших наукових розробок, на нашу думку, мають стати: дослідження специфіки механізму інвестування у людський капітал в умовах інноваційного розвитку, визначення рівня ефективності таких інвестицій, взаємообумовленість творчої діяльності працівників та інноваційних зрушень у виробництві, розробка нових моделей мотивації персоналу в інтересах посилення його творчої активності.

Список літератури

1. Близнюк В. В. Людський потенціал: особливості формування для модернізації // Економіка і прогнозування.– 2011.– №4. – С. 106–116.
2. Бузько І. Р., Дяченко Ю. Ю. Формування методологічних основ розвитку персоналу // Актуальні проблеми економіки.– 2012.– №3. – С. 8–12.
3. Методи стимулювання творчої активності персоналу [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://library.if.ua/book/4/520.html>.
4. Парсяк В. Нематеріальна мотивація співробітників малих підприємств: узагальнення та рекомендації / В. Парсяк // Економіст. – 2005. – №1. – С. 60–65.
5. Петренко М. М., Корнеєва Т. С. Інтелектуальний розвиток студентів – основний шлях підвищення якості людського капіталу // Матеріали Міжнародної наук.–практ. інтернет–конф. «Актуальні проблеми розвитку підприємств в умовах нестабільної економіки» – КНТУ.– Кіровоград: КОД, 2015. – С. 128–130.

УДК: 331.005.95/96

КУЛЬТУРА РОЗУМОВОЇ ПРАЦІ ЯК ЧИННИК УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ОРГАНІЗАЦІЇ

**О. Р. Марлян, ст. гр. МЕ-15,
М. М. Петренко, проф., канд. техн. наук**
Кіровоградський національний технічний університет

Сучасна освіта розглядається в усьому світі як процес, що супроводжує людину впродовж усього життя в її професійній, пізнавальній, суспільній діяльності. Це вимагає забезпечення оволодіння персоналом культурою розумової праці, яка забезпечує процес самовдосконалення, самоосвіти, самовиховання, розвиток пізнавальної активності, мислення, творчих здібностей, якостей, ресурсних можливостей особистості й стає певною підготовкою до успішного життя в суспільстві.